

her er Tale om. Af dem, som ere imod Loven, er det ofte blevet sagt underhaanden, at de Arbejdere, som der her er Tale om, ere dem, som igennem deres faglige Organisationer paa alle Maader have forstaaet at hæve Lønnen saa højt, at de endogsaa maatte kunne assurere sig selv, i alt Fald til Dels, og at det er dem, som stille de stærkeste og strengeste Krav til deres Arbejdsgivere og vistnok ville være mindst taknemmelige for denne Foranstaltningens Gennemførelse; der var derfor ingen Grund til at gøre det specielt for dem. Dette kan maaske altsammen være sandt, og jeg indrømmer, at det altid maa være et Moment, som faar Betydning, men jeg tror dog ikke, at man bør tillægge det afgørende Betydning. Jeg tror, at for Lovgivningsmagten vil det rigtigste Kompas være dette, at man gør for Arbejderstanden, hvad Samfundet kan gøre, hvad det kan overkomme, og hvad der er ret og billigt, og saa faa vi overlade det til vedkommende selv, om vi kun skulle have Skam til Tak for det, eller de maaske en Gang vilde vise Erkendtlighed og Taknemlighed. Ud fra dette Synspunkt, som jeg haaber, at ogsaa Haandværket og Industrien vil indrømme er det rigtigste og solideste, stemmer jeg for, at Loven gaar sin Gang, og at vi nu tage den, uagtet jeg, som sagt, paa mange Maader beklager, at den ikke er gaaet videre, end den er, og at den er fremmet paa en Maade, nemlig uden Nedsættelse af Udvalg, som jeg ikke ganske har kunnet slutte mig til.

Formanden: Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Naar det ærede kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, at det var urigtigt, naar jeg havde sagt, at der ikke baade formelt og reelt var vist Industriens Ønsker alt muligt Hensyn i den foreliggende Sag, skal jeg dog tillade mig at bemærke, at det dog vist er saa som saa dermed. Lige over for de i Udvalget fremsatte Ønsker om at faa indhentet Oplysninger om, i hvilken Udstrækning Ulykkestilfældene have fundet Sted inden for Industriens Kreds, og i hvilket Omfang Assurance allerede nu fandt Sted, ligesom om, at der indhentes Oplysninger fra Udlandet, er der intet gjort, men vi have paa egen Regning og Risiko faaet indhentet Oplysninger rundt omkring fra. Og medens en saa vigtig Sag i andre Lande behandles i mange Aar gennem nedsatte Kommissioner,

vandrer den her eksempelløst hurtigt uden Udvalg igennem dette høje Ting, ja, endogsaa saa hurtigt, at den højterede Minister nødsages til at stille 37 Ændringsforslag til 3dje Behandling. Jeg tror, at det er noget, som meget sjældent finder Sted i dette høje Ting. — Naar saa det ærede kongevalgte Medlem udtalte, at Kravet er kommet frem netop fra de Kredse, hvortil vi høre, ja, da er det fuldstændig korrekt, men det er kommet frem i en anden Form, vi have ikke stillet Krav om at faa en Lov i denne Form, men vi have udtrykkelig udtalt, at der skulde være et Statsbidrag og ikke saaledes, at Arbejdsgiverne skulde yde det hele. Naar der altsaa nu foreligger en Lov, som gaar i modsat Retning af ens Ønsker, er det vel rimeligt, at man protesterer, at man siger til i Tide og saa tier stille. — Endelig maa jeg maaske bemærke til det ærede kongevalgte Medlem, at naar han siger, at Nationens bedste Mænd have været med til at anbefale denne Sag, har han Ret, for saa vidt de have været med til at anbefale en Ulykkesforsikring, men vel at mærke i den modsatte Form af den her foreliggende. Der var netop Tale om akkurat det modsatte, om at medtage alle Arbejdere, kort sagt, det var i en helt anden Skikkelse, netop saaledes som vi havde ønsket det, en Invaliditetslovgivning, der var i Stand til at omfatte alle Uheld, hvad enten det var Sygdom eller ligefrem Ulykkestilfælde.

Til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Knudsen), der ikke kunde forstaa, at Arbejdsgiverne kunde være stemte imod denne Lov, særlig naar den, som han mente, gav en mere udvidet Forsikring, maa jeg blot bemærke, at det gør den jo ikke. Den giver akkurat det modsatte af en udvidet Forsikring. I de 13 Uger, der ofte er den Tid, da Arbejderen vil være mest trængende, skal han efter denne Lov intet have, saa det kan dog ikke siges, at det er en udvidet Forsikring. Med Hensyn til de 1-Etages Huse, over for hvilke det ærede Medlem ikke kunde forstaa vor Stilling, vil Lovforslaget, som det foreligger, jo netop unddrage Arbejderne Erstatning, naar de komme til Skade paa 1-Etages Huse. Jeg antager dog, at en Arbejder vil være lige ulykkeligt stillet, enten han falder ned fra Tagkvisten paa et 1-Etages Hus og kommer til Skade derved eller fra et 2-Etages Hus, og det er den Slags Ting, vi ikke kunne gaa med til. — Men jeg indrømmer, at der i dette Lovforslag er Spirer til et rigtig godt Agitationsstof, som